

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și strălăutate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază
Numele singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Visita Monarchului Nostru

LA CURTEA

Regelui Român.

— Aprecierile presei. —

Știrea, pe care cu vre-o zece zile înainte am fost dat-o numai cu oare-care rezervă, după „Epoca”, se confirmă astăzi din cele mai competente locuri. Se poate privi deci ca un fapt sigur în viitor, că Maiestatea Sa Monarchul nostru Francisc Iosif va face o vizită regelui Carol al României.

Faptul acesta este de o importanță așa de mare, cum rare altele; de importanță pentru întreaga politica europeană, de importanță pentru România și monarhia austro-ungară și de mare importanță și pentru noi, Români acestei monarhii.

Urmarea unor evenimente mari, vizita aceasta a Monarchului nostru va avea de, sigur urmări și mai mari, decât acelea, al cărui eflux este. În legătură cu această înaltă vizită amintim numai reluarea relațiilor diplomatice dintre România și Grecia, fapt care a visitei împărătești.

Eată de ce ținem, că chiar la acest loc se prezintă și noi în fața lumii, în care ni-se prezintă el din diferite părți prin presă, rămânând, ca ocaSIONAL să-l apreciem și noi. Vom da în următoarele diferiți articoli de ale organelor, cari, credem, sunt în poziție a ne lumina asupra importanței acestui fapt, și asupra felului cum el este considerat.

„Fremdenblatt”.

„Fremdenblatt”, organul oficios al ministerului de externe din Viena scrie:

„Știrea, că împăratul Francisc Iosif are intenția să facă o vizită la Curtea română, a fost primită, de sigur, cu satisfacție în toată Austro-Ungaria. Vizita aceasta, înapoierea celei făcute vara trecută de părechea regală, la Ischl, este expresia lămurită a relațiilor amicale ce există din fericele între monarhia noastră și înfloritul stat, în care s'au mai consolidat, cum se știe, în timp din urmă. România, prin munca ei interioară serioasă, sub conducerea unui suveran cu mari însușiri de om de stat, și-a curățat fruntea Europei, o poziție, care aproape nu mai are nici o nevoie de demarcațiuni exterioară specială. Cine a observat cu atenție oare-care dezvoltarea vieții politice și culturale pe acel teritoriu atât de zdruncinat, cine a urmărit istoria celor din urmă douăzeci de ani, știe că România a devenit un stat puternic, așezat pe o temelie solidă, care poate privi cu mândrie la cele cucerite, cu încredere la viitor și-și poate spune drepturi egale în cercul popoarelor europene și precum își reamintește cu conștiință de sine luptele schimbătoare ce a suferit în viața sa, în poziția sa expusă, tot așa se poate bucura cu conștiință de sine de importanța ei actuală ce și-a cucerit cu armele războiului și ale păcii. Când împăratul nostru va strînge mâna regelui României, în reședința sa, va strînge mâna capului unui stat amic, care își aparține și însuși, care are simțământul poziției sale și ale cărui proprii interese îl hotărăsc să aibă aceeași direcție politică, pe care a urmat-o Austro-Ungaria, această mare putere cu totul pacinică.

E aproape inutil să relevăm, că întâlnirea ce va avea loc în Septembrie pe pământ românesc, are o însemnătate cu totul pacinică. Ea este, cum am zis, un semn al amicitiei ce s'a creat între Austro-Ungaria și România în mod foarte natural. Sunt cunoscute tendințele monarhiei noastre în Orient, ele au fost destule-ori relevante, noi dorim numai ca aceste balcanice să se desvolte în mod independent și ne pare bine când ajung la deplină conștiință de sine. Deasemenea nu dorim, ca să trăiească între ele în vrășmășie. Chiar acum guvernul nostru a vădit din nou aceasta, lucrând cu succes la reluarea relațiilor dintre România

și Grecia, întrerupte de mai mulți ani. Austro-Ungaria n'are nimic de câștigat când statele balcanice se privesc cu neîncredere, sau când n'au consolidat interioară și de oare-că în politica o situație numai atunci poate fi privită ca sigură când este dictată de egoism, de aceea trebuie să spunem, că tocmai e egoismul nostru ne prescrie să fim prietenul desinteresat și sincer al statelor balcanice. Aceasta s'a priceput foarte bine în România și de aceea s'a înțeles acolo pe deplin politica de pace a triplealianței. Din propriul său egoism sănătos, România a urmat pe calea bătăută de triplealianță. Dacă tocmai acum relațiile dintre Viena și București au devenit așa de bune, precum dovedește călătoria ce împăratul Francisc Iosif vrea să întreprindă în Septembrie, s'ntem conduși a pune acestea în legătură cu activitatea anterioară a ministrului nostru de externe. Conte Goluchowski a dobândit ca trimis extraordinar la București deplină încredere a personalităților politice competente de acolo și a avut ocaziunea să cunoască priceperea și consecuența, după care se conduce politica exterioară a regatului. România este un factor politic foarte serios, pe care se poate conta cu siguranță.

Ar fi foarte de sigur de dorit, ca să stăm și cu Serbia și cu Bulgaria pe același picior de încredere, care există în relațiile noastre anterioare cu aceste țări. Este însă o greșală, când schimbarea de acolo se interpretează așa, ca și-cum am fi avut acolo întârziată o influență determinantă pe care acum am fi pierdut-o; obiceiului nostru pesimism și place să reprezente doritură în acest fel. Austro-Ungaria nu a lăsat nici-odată un protectorat asupra statelor balcanice; credințioase principiului ce și-a format pentru politica sa în Orient, nu a urmărit nici-odată ținta de a exercita o influență oare-care la Sofia și la Belgrad, ci a menținut față cu Bulgarii și cu Sârbii pozițiunea sa de amică a dezvoltării lor independente. Ea a apărut această dezvoltare — se ne reamintim numai, în ce privește pe Serbia, atitudinea noastră la congresul din Berlin și, în ce privește pe Bulgaria, atitudinea noastră în timpul când pozițiunea noului prin era atacată — dar' nici-odată nu a căutat să exerciteze un protectorat. De această idee, politica noastră, care nu putea fi privită decât ca o politică de prietenie pentru statele balcanice, a fost cu totul străină, ceea-ce corăspunde și cu dorința statelor balcanice cari nu cer protecțiune, ci amicie. Schimbarea nu poate fi deosebită decât în sensul, că nu mai stăm pe același picior de încredere față cu Serbia și Bulgaria. Cu atât mai îmbucurătoare sunt raporturile solide stabilite între noi și România. Situațiunea relațiilor noastre cu această țeară, care a devenit un membru însemnat în familia statelor europene, găsece o expresiune concretă în vizita ce împăratul nostru își propune să facă în cea țeară și de aceea această vizită trebuie să fie negreșit bine primită în toată monarhia noastră ca o dovadă, că mersul natural al lucrurilor și-a produs efectul și ne-a adus apropierea politică a unui stat care, ca și azi, vrea pacea și a cărui desuință energetică de a propăși trebuie să deștepte simpatia noastră.”

Presa română.

După vocea aceasta, cea mai competentă în Austro-Ungaria, ar fi mai potrivit să reproducem articolul „Voinței Naționale”, care acum este organ oficios. Noi am face cu plăcere această reproducere dar' — caracteristic lucru! — acest organ astăzi, că e guvernamental, nu și-a putut nici exopera trecerea liberă a graniței spre Ungaria.

Eată de ce ne vedem siliți a ne îndestui la reproducerea unui singur pasagiul din articolul „Voinței”, care pasagiul îl traducem după foile ungurești.

Eată ce zice „Voința Națională”:
Legătura aceasta nu e numai existarea strânselor legături de prietenie cari urmează între regele nostru și Domnitorul monarhiei vecine, ci e urmarea și a vizitelor pe cari i-le-a făcut regele nostru — împăratului și Regelui Austro-Ungariei la Viena și Ischl.

Un simțământ de satisfacție deosebită ne cuprinde, văzând că puternica monarhie

vecină, știe să prețuească starea înfloritoare a României — și văzând încrederea, ce și-o poate pune în ea, ca în un factor de ordine și înflorire.

Civilizație națiunea română, care după grei, dureroși și triști secolii, cu pași repezi a știut merge înainte pe drumul conștiinței de sine și a dezvoltării, în ce a popor liber, cu bucurie și desvoltări, țara sa pe înaltul oaspe, a cărui iubire de pace și virtuți, formează gloria poporului său.

Întreaga națiunea română, care după recunoșcerea împăratului pentru distincțiunea ce i-o face, și se va născu din toată inima, ca să-l primească pe înaltul oaspe cu pompa cuvenită.

Maiestatea Sa, precum și consilierii lui se vor convinge despre aceea, că poporul românesc într-adevăr merită locul ce și-l-a eluat și care și-l-a știut susține.

„Timpul”.

Pentru a vedea și mai bine cum este apreciată în România această înaltă vizită, reproducem și articolul „Timpul”, care sub titlul „Un oaspe ilustru” scrie următoarele:

„Ziarele din Viena ne aduc știrea, că M. Sa împăratul Francisc Iosif va face o vizită Curții noastre în cursul lunii Septembrie. Această îmbucurătoare știre câștigă încă mai multă însemnătate prin modul cum o comentează ziarul „Fremdenblatt”, ale cărui legături cu ministrul de externe al monarhiei vecine sunt cunoscute.

Precum se poate vedea din cele scrise de „Fremdenblatt”, venirea simpatifului Suveran al împăratului Francisc Iosif nu va fi nici-odată o vizită de curtenie, care de altminterea ar fi firească după vizitele pe care le-a făcut regele nostru în mai multe rânduri la Viena.

De astă-dată vom saluta pe teritoriul nostru pe un aliat puternic, care știe să aprecieze valoarea amicitiei noastre.

Relațiunile de prietenie cari există între monarhia vecină și România, relațiuni cari corăspund intereselor vitale ale ambelor țări, s'au accentuat mai ales anul trecut, în ziua când M. Sa împăratul Francisc Iosif, urmând avântul generos de care a dat atâtea dovezi în cursul domniei sale, a grațiat pe supușii săi Români, cari fuseseră aruncați în temniță de justiția maghiară, cu toată-oa nu comiseră altă crimă decât de a se adresa cu durerea în suflet Suveranului lor iubit, spre a-și expune pasurile și suferințele.

Modul măgulitor cu care presa austriacă apreciază la dreapta lor valoare atât însușirile strălucite ale M. S. regelui Carol, însușiri din care noi Români am cules cea mai mare parte din bunurile pe care le-am dobândit în curs de treizeci de ani, cât și calitățile bărbăților nostri conducători, arată că guvernantiile dela Ballpăd și-au folosit de cunoștința și a oamenilor în Țara Românească.

Contele Goluchowski, cu privilegiul șederii sale depline noi, trebuie să fi dobândit convingerea deplină, că poporul românesc și acei cari sunt în fruntea sa, sunt amici leali și pacinici, cari nu aleargă după chimere, ci cer numai să fie respectate.

Posițiunea, pe care România, sub conducerea înțeleaptă și vitează a regelui ei, a știut să și-o cucerească în concertul statelor europene cu armele războiului și ale păcii, ea n'a întrebunțat-o decât tot în folosul păcii, rămânând un element de ordine și de liniște în mijlocul frământărilor de tot felul cari au turburat Peninsula-Balcanică și au dat de furcă Europei doritoare de pace.

Această atitudine nu putea decât să ne aducă firește a urma aceeași direcțiune politică, pe care au urmat-o Austro-Ungaria și puterile aliate cu dînsa.

Precum zice foarte bine „Fremdenblatt”, nu eram, nici nu primim protecțiunea nimănui, dar' prietenia noastră este aceea cari nu urmăresc alt scop în Orient, decât dezvoltarea pacinică și de sine stătătoare a popoarelor balcanice.

Velonica împăratului Francisc Iosif în România spre a fi oaspele suveranului nostru, va fi un eveniment, care va consfinți încă mai mult calea urmării de politica externă a statului român alături de a puter-

rele reprezentată prin tripla alianță.

Ilustrul oaspe al regelui nostru, atât prin virtuțile sale, cât și prin vîrsta sa, este privit oare-cum ca decanul triplei alianțe și mai ales ca reprezentantul cel mai autorizat al intereselor ei în Orient.

Trecînd suveranul României, și dînd mîna prietenului nostru, Maiestatea Sa împăratul Francisc Iosif nu lucrează numai în numele împărăției peste care domnește dar' și în numele aliaților săi dela Mează-ză și dela Mează-noapte.

Întîlnirea care va avea loc în Septembrie pe teritoriul nostru, va fi prin urmare un eveniment eminent politic, a cărui însemnătate nu se poate tăgădui, căci va încununa opera condusă cu atîtă stăruință și înțelepciune de regele nostru pentru fericele tuturor Românilor.

Nu încapă îndoială, că toți Români fără deosebire de partide, se vor întrece pentru a face nobile odrasle a străvechului neam al Habsburgilor o întîmpinare demnă și de ilustrul oaspe și de aceia cari îl vor primi.”

„Berliner Tageblatt”.

Pentru a cunoaște și vederile din Berlin asupra acestui important eveniment, reproducem articolul lui „Berliner Tageblatt” dela 11 Iulie. Marele ziar berlinez scrie:

„Informațiunea noastră, că împăratul Francisc Iosif va veni în Septembrie pe regele Carol al României în Sinaia, se confirmă acum și la locul competent.

Monarchul Austro-Ungariei se va prezenta atunci peste toată prima-dată la curtea regală română. După ce împăratul Francisc Iosif din ocaziunea deschiderii Porților-de-fer se găsește aproape de granițele României, el va relutoarce din ocaziunea aceasta vizita ce regele Carol i-a făcut-o anul trecut la Ischl.

Regele Carol s'arbează acum un iubileu. Se împlinesc acum treizeci de ani, de când el este domnitorul României. Ce a devenit Moldo-Valachia de oare-când sub acest principe de Hohenzollern e cunoscut. Vaza și poziția de putere a regatului se exprimă în mod simptomatic în faptul vizitei împărătești.

Dacă am considera vizita aceasta numai ca o dovadă de mare prețuire și simpatie pentru România, cu aceasta abia am î exhaustat importanța ei. Am putea cuteza să zicem, că împăratul Francisc Iosif, cel mai bătrîn între Monarhii triplei alianțe, merge la Sinaia totodată și ca reprezentant al triplei alianțe și aceasta constituie siglarea solemnă și cordială a mergerii României împreună cu tripla alianță, fapt care de mult nu mai este tras la îndoială din partea nimănui.

Întîlnirea din Sinaia se poate considera ca un fapt, care de noua poate avea, că tripla alianță întotdeauna voeste conservarea păcii și că neconținut se disuște a înmulți garanțele acestei păci. Cabinetul energetic în direcțiunea aceasta a cabinetului vinez s'au împăcat și au reluat relațiile diplomatice, întrerupte mai înainte.

Considerînd starea actuală a lucrurilor din Sud-Ostul Europei și vîile încercări, de a lega între sine țările slave în Balcani, nicidecum nu se poate zice neimportant faptul, dacă între Grecia și România se face de nou o apropiere.”

Presa maghiară.

Compatrioților nostri maghiari evident, că vizita Monarchului la Sinaia, nu le convine. Așa se vede din presa lor, care — tace asupra acestui punct. Căci ceea-ce s'a scris până acum, nici nu se poate considera decât ca o tăcere.

La 10 Iulie, câteva zile după știrea „Epoci”, „Pester Lloyd” a scris, în numărul de seara un mic entrefilet și nimic altceva. Eată ce scria organul guvernului maghiar:

„Știrea... poate să fie adevărată. Dela primul moment ea avea toată probabilitatea pentru sine. Pentru-că abstrăgînd dela aceea,

că regele Carol a făcut Domnitorului nostru repețite vizite la Ischl, cari și din considerații de curtoasie pretind o relutoarce, e cunoscut, că dintre principii Balcanilor, nici-unul nu se bucură de stima și prețuirea Europei în măsură așa de mare, nici unul nu e părtaș de o vază așa de neobișnuită, ca și regele Carol. În exposal ultimelor delegațiuni s'a arătat cu deosebită recunoștință „prudența și pătrunderea de bărbat de stat”, a domnitorului României, ear' relațiunile noastre cu regele români au fost numite cele mai bune și mai amicale. O manifestație de amicitie pentru regele Carol, care s'ar exprima în mod vădit pentru toată lumea printr-o vizită a Domnitorului nostru în castelul dela Sinaia, ar fi după toate acestea nu numai foarte de înțeles, ci fără îndoială, ar fi și salutată cu bucurie în întreaga monarhia austro-ungară.”

„Magyarország”.

După acest comunicat destul de rezervat, în presa maghiară de abia a mai apărut ceva, până acum Sâmbăta trecută, când „Magyarország”, a publicat un articol de Bartha Miklós, care este foarte hotărît, fără rezerve și — sincer maghiar. Eată ce zice opozițiunile ardelean, vorbind de diferitele înfrățiri, ce le face acum Ungaria cu Sârbii din regat, cu austriaci etc.:

„Și pentru-ca să fie perfectă prietenia de înaltă concepție: Regele nostru Francisc Iosif merge la Sinaia, ca să-l cerceteze pe Carol, regele României. Aceasta înca e regulă logică. Coarnele inimicului nu trebuie rupte, ci ajutate, se crească din ce în ce mai mari. S'au doară nu ne slut inimici Români?”

Trebuie se cugetăm, domnii mei, că încă nu este o casă de nebuni așa de mare, în care să încapă o națiune întreagă. E adevărat, că în politica de străuț stă toată înțelepciunea noastră, dar' pentru aceea și năsiplul e destul de transparent, ca să știm — cum stăm cu prietenia valachă.

Vizita Regelui nostru „dincolo de munți” nu e înaintare, ci retragere. Bătrînul nostru Domnitor într-adevăr nu a meritat acest bucluc din partea consilierilor săi. Pe lângă marelui nostru budget de război, așa se fim de strimtoarăți? Așadar cu tot prețul voim să-i facem să înțeleagă elementele turburătoare și distrugătoare de stat, că sntem slabi și că la sprignul valach ne aruncăm ancora nădejdi? Vai nouă, dacă sntem constrinși la o atare prietenie, înainte de a fi în clar cu dădăii dela noi. De două-ori vai, monarhiei. De o sută de ori vai, puterii și vazei Tronului.”

Celelalte ziare maghiare înregistrînd simplu știrile se abțin dela aprecieri; cel mult ele previn deja dela bucluc zicînd, că „vor fi ziare, cari vor aduce în legătură cu această vizită cele mai absurde motive, dar' ziarele acestea, în ce privește politica externă n'au nici o înfruire asupra opiniei publice...”

Quota și hămășag electoral banfyist. Sâmbăta trecută s'au isprăvit petracțiile, ce s'au ținut în Viena, timp de patru zile între ministrii cisleithani și maghiari privitor la reînnoirea pactului economic. Informațiunile conglăuitoare spun, că „aproape asupra tuturor chestiunilor a fost stabilită înțelegerea între cele două guverne, afară de quota.”

Stabilirea cotei nu cade în competența acestor petracții, ci în aceea a deputațiilor austriacă și ungară alese spre acest scop din stînul celor două camere ale parlamentelor dincoace și dincolo. Acestea și-au și preschimbă deja vederile în două nunții (din partea deputației cisleithane) și un nunțiu (din partea celei ungare). Am anunțat la timpul său, că deputațiunea cisleithană în ambele ei nunții cere relația cotei: 57% pentru Austria, 43% pentru Ungaria, pe când deputațiunea ungară respinge net stînd pe lângă cota actuală de 70:30.

Dar' „Magyarország” a știat, că lupta între aceste două deputațiuni e pură comedie, jucată cu înțelesul guvernului respective și că Bánffy a primit deja pentru Ungaria cota de 35%, și că s'a legat a o trece în dietă,

Întru acest scop Bánffy a făcut pe cea mai mare parte a candidaților guvernamentali, designați de el pentru viitoarele alegeri electorale, să iscălească un revers, prin care să leagă că nu vor fi contra acestei cote de 35% când se va vota despre ea în parlament.

Nu ne îndoiim, că „M—g” va descoperi cu timpul și textual reversul bánffyist, de care încă mult se va vorbi.

„Și noi sântem în Europa!” este titlul protestului Rutenilor din Galiția contra milenului, apărut în ziarul rutean „Jiti i slovo”. Protestul e iscălit de un mare număr de persoane din inteligența ruteană: publiciști, autori, deputați, адвоаți, profesori și dascăli. Deocamdată a apărut în limba ruteană și maghiară, dar în curând va apăre și pe nemțește, pentru a atrage atențiunea Europei asupra groaznicii stări, în care se află Rutenii în Ungaria.

În sfârșit, așadar, este speranță că și naționalitatea declarată de mult ca moartă va fi readusă la viață și se va alătura la alianța noastră, a celor trei.

Un „eminent anonim”. Am amintit în numărul trecut că, un „eminent politician român” scrie în „Keleti Értésítő”, organul lui Jeszenszky, despre meetingul din Paris, făcând marea descoperire că pe dl Oodganu l-ar fi chemat cândva „Ochiaschau”. — „Eminentul” anonim mai spune și altceva. Susținând, că acușele ridicate la Paris contra Maghiarilor ar fi neadevurate, el zice:

„Nu există politician, de oare-care valoare, care să lățească legende de acestea despre apăsarea elementului românesc în Ungaria, căci e lucru notoriu, că acușele împărtășite de politicieni cari stau cu mult mai sus, et înșiși, bărbații de stat, și-le-au retras...” Din aceasta și altele care le spune „eminentul politician român” despre împărțirile din țeară, se vede că el încă e „Român” din regat.

Și e curiosă legătura dintre „Keleti Értésítő”, organul șefului secțiunii de naționalități și — „eminentul” politician din Regat.

România și Grecia.

Privitor la reluarea relațiilor diplomatice între România și Grecia, „Epoca” din București publică următoarele:

În primăvara anului 1892 a încetat din viață la Nizza arhimonarul Zappa. El a lăsat o avere de peste 20 milioane de lei, o sumă enormă pe care a agonisit-o în România în timp de vre-o 30 de ani.

La vârsta de 20 de ani a venit în țeară fără a avea absolut nici o avere; dându-se drept Român macedonean, cu timpul și-a recunoscut și calitatea de cetățean român.

Spre uimirea tuturor, el a lăsat întreaga sa avere statului grecesc, desmoștenind pe rudele sale și nelăsând nici un ban pentru instituțiile culturale ale țării unde s'a îmbogățit atât de repede.

Legile noastre însă nu permit ca un stat străin să moștenească imobile și guvernul conservator a deferit cazul justiției. În același timp au intervenit și moștenitorii de sânge ai decedatului, cerând anularea testamentului și punerea lor în posesiunea imensei averi.

Pe atunci izbucnise în Grecia criza financiară, care durează și azi. Guvernul recesca a alergat la milioanele lui Zappa în

speranță, că va pute să salveze situația financiară a statului și a cerut guvernului român, ca Grecia să fie pusă imediat în posesia averii. Dl Al. Lahovari a răspuns însă guvernului grecesc, să se adreseze justiției române.

De aici a izbucnit conflictul diplomatic dintre România și Grecia, aceasta din urmă pretinzând că diferența să fie trasată pe cale diplomatică, ear' guvernul nostru deferind cazul justiției.

Ministrul plenipotențiar al Greciei era pe acea vreme dl Papanigopolos, un om nervos, nerăbdător și foarte șovinist. Pentru d-sa testamentul era inatacabil și nu i-se părea anormal ca o chestiune de drept să fie rezolvată pe cale diplomatică, cu încungiuirea instanțelor judecătorești.

Dl Al. Lahovari a refuzat categoric să dea satisfacere pretențiilor Greciei. Drept consecință guvernul grecesc de atunci a rechemat pe reprezentanții sei diplomatici și consulari din țeară, crezând că prin această măsură dădută va face impresie asupra guvernului român.

Faptul guvernului grecesc n'a produs însă nici un efect.

Dl Al. Lahovari a supus cazul celor mai distinși juriscunșulți străini, cari au aprobat în toate procedențele d-sale. Părerile lor împreună cu istoricul conflictului au fost publicate într-o „Carte verde”.

După vr'un an și jumătate, reprezentantul unei mari puteri a încercat să stabilească o împăcare între România și Grecia. Condițiunile de împăcare neconvenind însă statului român, — demersul a rămas infructuos.

Tratările de împăcare s'au reluat din nou anul acesta, intermediar fiind dl Goluchovski, ministrul de externe al Austro-Ungariei. E caracteristic fusă, că „Fremdenblatt”, organul oficios al dlui Goluchovski, afirmă că numai înțelepciunii M. Sale regelui se datorește această împăcare; despre guvern sau dl Dim. Sturdza nu pomenește cu absolut nici un cuvânt.

Cari sânt condițiunile de împăcare, până acum nu se știe nimic.

Este însă mult mai important ceea-ce scrie „Fremdenblatt” în numărul seu din urmă.

Oficiosul ministerului de externe din Viena, după-ce aduce elogiul mari M. Sale regelui spune, că bazele relațiilor dintre România și Grecia sânt razimul principal în Balcani al triplei alianțe, cu atât mai virtos, că Bulgaria, Sârbia și Muntenegru, lasă mult de dorit în relațiunile lor cu puterile centrale europene”.

Această mărturisire a oficioasei vieneze nu este decât o confirmare indirectă a informațiilor noastre privitoare la încheierea unei alianțe între România și Grecia.

Rostul acestei alianțe nu poate fi decât menținerea echilibrului în Balcani și în special în Macedonia, la a cărei cucerire aspiră atât de mult Bulgaria.

Aforisme politice.

— Una la zi. —

Teorii, care nu pun în combinație măsurile de luat cu bărbății destoinici pentru ele, nu sânt teorii bune pentru lumea aceasta. Ele sânt chimere cu care un eremit își poste desfăta fantasia, nu sânt principii pe care și-ar așeza un bărbat de stat temelii sistemului seu.

Fox.

„Barbarie millenară”.

— O nouă oprire de telegramă. —

Plocești, 18 Iulie n.

În conformitate și deplină înțelegere cu comitetul central executiv, comitetul Ligei Plocești a adresat dlui Flourens, presidentul meetingului de protestare contra milenului, următoarea telegramă de felicitare și aderență:

„Liga culturală din Plocești, adânc impresionată de marele interes ce todeauna ne-a purtat nobila noastră soră Franca, salută cu respect și entuziasm pe inițiatorii meetingului de protestare contra barbariei millenare, și-și exprimă profunda sa recunoștință și admirație cătră marele bărbat de stat și filoromân, generosul Flourens.

Trăească scumpa noastră soră Franca! Trăească giutea latină! Comitetul!”

Această telegramă a fost expedită dela Plocești Sâmbătă 29 Iunie v., orele 9 a. m. Duminecă 30 Iunie, orele 7 seara, — deci după vre-o 33 de ore, — primesc dela Budapesta următoarea telegramă, chipul, franceză:

„Conformement l'article 7 dr. 5 la convention, Votre nro 893 du 11/7 adresse Mr. Flourens ancien ministres des affaires etrangeres Paris arrete.”

Văzând această procedură maghiară, m'am întrebat: cu ce drept și, mai ales, pe ce motiv, acești preținși oameni confiscă o telegramă trimisă într'un stat străin și care nu face nici amintire de Maghiari? Și răspunsul mi-l dă chiar telegrama lor: „conformement l'article etc. etc.”

E lucru straniu, că acești preținși oameni toate fărădelegile lor le fac conform legilor! Astfel, pe baza legilor, interzic, rup și batjocoresc tricolorul nemaghiarilor, ear' când Croații sau Sârbii fac același lucru cu tricolorul maghiar, acestu tot pe baza legilor, sânt oșândiți sau amenințați; pe baza legilor împușcă pe Români ca pe câni; pe baza legilor silesc pe nemaghiari, cari au toate motivele să se îmbrace în doliu, ca să se bucure și să sârbaze și ei milenul; pe baza legilor maghiarizează școlile naționalităților; pe baza legilor introduc corupția și imoralitatea în școală, biserică, politică etc., recompenzând pe negații și persecuțând, până în pânzele albe, pe toți oamenii de bine; pe baza legilor, confiscă școlile și fondurile grănițrești și tot pe baza acestora și legi — bine înțeles — maghiare, desființează partidele naționale nemaghiare și opresc conferențele; pe baza legilor interzic intrarea în Ungaria a tuturor ziarelor și scrierilor române, slave, germane sau italiene, scrise în afară de Ungaria, ear' în lăuntrul Ungariei, pe naționalitățile nemaghiare le țin într'o completă igorantă, prin faptul, că nu numai nu sânt de loc ajutate în dezvoltarea lor culturală, dar li-se maghiarizează și puținele școli ce le au. Eată cari sânt legile maghiare! Justiția maghiară poate fi redusă la următorul principiu, mai mult decât sălbatic:

Maghiarului i-e permis absolut totul, nemaghiarului absolut nimic!

Eată cum trebuie înțeleasă zicerea: extra Hungarum non est vita, si est vita non est ita. — Da, spre fericirea omenirii, non est ita!

T. Raică.

Măcelul dela Mehadica

în

lumină maghiară.

„Nemzeti Ujság” în numărul seu de ieri publică o lungă corespondență din Lugoj sub titlul „Răscoala dela Mehadica”.

Spune la început, că pe lângă puțină prevedere s'ar fi putut evita totul, dar în comitatul Caraș-Severin — deja de 25 ani stările sânt anormale. Oficiile fac greșeli peste greșeli, nedreptăți peste nedreptăți, pe cari mai pe urmă, ca să le poată ștergi, recur la abuzuri scandaloase.

Apoi continuă: „Așa o fost starea comitatului nostru în cei din urmă 25 de ani, și aceasta a fost cauza, că atâtea răscoale sângeroase s'au întâmplat la noi în timpul din urmă. Oamenii necapabili de a-și purta și conduce oficiile, execuții de dare cu forța și abuzuri din partea executivului, a căror servicii le remunerau prin aceea, că le sufereau abuzurile, pe urmă vine opunerea cu forța sârmănilui popor, care și-a perdut răbdarea, eată adeveratul tablou al administrației comitatului Caraș-Severin.

Măcelul dela Mehadica, e numai urmarea că la cei dela comitat le-a lipsit prevederea, că au voit să îndeplinească cu puterea un lucru — care cu puțină prudență l-ar fi îndeplinit fără nici un pericol, și executarea lui au încredințat-o unui oficial care este aplicat spre brutalitate, și care probabil în întreg lucrul nu a văzut alta decât o ocaziune bine venită de a i-se urca diurna. (!! R. „Trib.”)

Zice mai departe că o arată aceasta ultima adunare a comisunii administrative, comitatului în care a fost vorba despre răscoala dela Mehadica.

Dl Tii Hatieg, un membru din comisie, a arătat adevărat, că împărțirea pășunatului comunei, din cauza căruia s'a întâmplat măcelul dela Mehadica nuia s'a fost de lipsă și că scopul ce și-l-au propus prin comasarea, adevărat marcare a acurată a hotarelor comunei, o puteau ajunge și fără aceea, fiind hotarele pășunatului marcate îndeajuns prin măsurările catastrale anterioare.

Și comisia comitatensă a primit unanim de a nu mai face nouă măsurări catastrale pe pășunatul comunei Mehadica!

Toate acestea nu le zicem noi, ci un ungur! Din toate acestea trebuie se constatăm, că numai din păcătoșia și neprevăderea unor oficiali, cari trăsesc din sudoarea poporului, a trebuit să curgă atâta sânge de Român.

Și cu toate aceste tot Mehadicianii poartă vina, tot ei sânt legați, și duși la închisoare, ear' cei-ce au vărsat sânge sânt liberi.

Până-când tot așa?!

Corteșirile părintelui Oprean.

Deși îndoială nu mai era asupra rolului nedemn ce și-l-a asumat părintele Terenție Oprean din Lipova în serviciul partidului păgân-liberal maghiar, totuși mai lipsia mărturisirea unui martor clasic, a părintelui Maleșiu, din Belotint, care încă a fost sedus de „colegul” seu, pentru a subscrie nenorocita rugare cătră Bánffy.

Acum se declară și părintele Maleșiu printr'o scrisoare, ce o publicăm mai jos.

Prin ea, definitiv și irevocabil părintele Oprean este condamnat în ochii tuturor Românilor.

Eată declarațiunea:

Belotint, 4/16 Iulie 1896

În 2 Iunie st. n. a. c. părintele Terenție Oprean mi-a trimis o epistolă expresă, lângă care era alăturată și o declarațiune scrisă în limba maghiară, rugându-mă ce pe un amic al seu, a o subscrie și a o trimite momentan îndreț, căci despre acea împregiurare, că acele declarațiuni vor fi duse la Budapesta prin o deputațiune pe care însuși părintele Oprean o va conduce, nu fusese înșuși avisat.

Între astfel de împregiurări fiind eu, deși nu aveam nici cea mai mică cunoștință despre întreaga procedură, și neavând în pripă a consulta pe altcineva m'am decis la pasul fatal, subscriind acea declarațiune, pentru-ce în fața publicului românesc regret în înșinai, accentuând sus și tare, că numita declarațiune nu am scris-o din motiv politic, sau pentru vênarea vre-unui interes mârșav ori profan, ci numai și numai ca să-mi împlinesc datorința (? R. „Trib.”) față părintele Oprean ca și amic al meu, și resping cu indignațiune orice alte presupuneri făcute la adresa persoanei mele; altcum viitorul va dovedi.

Valeriu Maleșiu,
preot ort. român.

ASTRA.

Convocare.

Membrii „Despărțământului VIII. Deva”, al „Asociațiunii transilvane pentru literatura și cultura poporului român”, precum și toți aceia, cari poartă la inimă mărețul scop al Asociațiunii noastre, prin aceasta se învântă la adunarea generală a despărțământului, ce se va ține în opidul Hunedoara, la 1 August st. n. (ziua de Sf. Iiie prorocul), în biserică gr-or., înainte de amezii la 10 ore.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea ședinței prin directorul despărțământului.
2. Raportul actuarului despre activitatea subcomitetului dela ultima adunare generală.
3. Raportul cassarului despre starea cassei.
4. Alegerea unei comisii pentru conscrierea membrilor noi și încasarea taxelor restante.
5. Alegerea unei comisii pentru controlarea raportului prezentat de actuar și a socoșilor date de cassar.
6. Ceteria disertațiunilor însinuate cu 24 ore mai înainte la directorul despărțământului.
7. Desbateri asupra propunerilor însinuate conform regulamentului.
8. Raportul comisionarilor exmisse.
9. Alegerea a doi delegați pentru adunarea generală a „Asociațiunii”, ce se va ține ast an la Lugoj
10. Statorirea locului pentru ținerea adunării generale pe anul viitor.
11. Dispozițiuni pentru verificarea protocolului.

Deva, 12 Iulie n. 1896.

Dionisie Ardelean, Francisc Hossu Longin,
actuar. director.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Ideea romană

în dezvoltarea poporului român.

De A. D. Xenopol.
(Urmare.)

Dar' nici că se putea astfel prezenta ideea romanității noastre, în perioada ei de lupte, decât în forma aceasta exclusivă; căci dacă, de pe atunci, apărătorii ei ar fi vrut să fie moderați și să recunoască înfririle străine, kîră îndoială, că dușmanii naționalității noastre ar fi strigat victorie, întrucât ar fi constat, că chiar apărătorii ideii romane fac însemnate răstingeri părerii lor. Apoi se ne gândim în ce stare psihologică se aflau primii apărători ai ideii originii noastre din poporul roman. Ei vedeau reaua credință cu care atare idee era combătută, mijloacele nepermise întrebunțate, felul injurios cum era privită atare idee și cum se încercau să se ridiculizeze acei-ce o susțineau. O reacțiune în spirit era firească, era neapărată și deci o încordare tot mai puternică a minții, spre a sprigini ideea favorită, încordare ce trebuia se ducă dela sine la exagerare. Exclusivismul primilor promotori ai ideii romane era

deci ceva fatal, care se înțelege dela sine. De aceea nu trebuie să ne mire nici teoriile istorice ale lui Petru Maior, nici acele ale lui Bărnău, nici tentamenul critic al lui Laurian,

Veni însă un timp, când ideea romanității noastre fu recunoscută de toată lumea competentă; când prin urmare nu mai era nevoie să-și îmbrace și Românii zeaua războiului spre a eși la luptă. Atunci s'au și timpul de a lăpda exagerările ei, de a readuce romanitatea noastră la adevăratele ei proporțiuni, la aceea a unei predominări a elementului roman în firea noastră națională, fără a-l arăta ca pe acel exclusiv. Nu se recunosc îndată acest adevăr, ci ideea romanității urmă înainte în capetele acelora ce purtase lupta, a îmbrăca acea formă absolută, care lovia în față adevărul. Să urmă înainte cu tendența de a se aduce la forme romane întreaga noastră viață și se ajunse la rezultate care acum nu mai erau decât ridicole, din demne și meritorii ce fusese altă-dată.

Un product în felul seu unic al stăruinței acelei direcțiuni exagerate este dicționarul lucrut de Laurian și Maxim după însarcinarea Academiei-Române.

Acest dicționar își propune ca temă, de a elimina din limbă toți termenii nelatini și a-i înlocui cu cuvinte latinești pe care le împrumută din limba latină. Cuvintele erau

cate afară sânt adunate în un soi de cloacă-numit glosariu.

Așa bună-oară dicționarul amintit alungă din limbă cuvântul balan și cuvântul mai modern blond și-l înlocuiește cu cuvântul latin ceruleu; apoi:

- baltă cu palude
- basm, poveste — fabulă, mit
- scump — prețios
- bobac — opulent
- isbucni — erupe
- obicei — consuetudine
- fiacău — adult, june
- dar' — donație, don.

Cu alte cuvinte, dicționarul lui Laurian și Maxim voește să înlocuiască limba precum se vorbește, cu una luată dintr'o carte; vrea să substituie organismului viu și puternic al graiului obște, păreriile nechibzuite ale unor minți individuale; vrea să învețe pe poporul român cum să vorbească — întreprindere învederat peste puțină.

Dar' să admitem, că prin o minune neexplicabilă, s'ar isbuti a se substitui limba dicționarului, celei de până acum a poporului român.

Ce s'ar întâmpla atunci?

Mai întâiu, respingându-se cuvintele care se pretind că necurătesc limba română, am săraci limba și gândirea poporului român cu

tot atâtea idei, căci multe, foarte multe din cuvintele străine de firea romană, primite în limbă, s'au împământat în ea, au aruncat în straturile ei puternic rădăcini, s'au înfrățit între ele. au dat naștere la alte cuvinte formate din acel străin după firea și nevoile poporului român. Așa bună-oară cuvântul vreme ar pute fi înlocuit prin timp, dar' cum se va înlocui verbal format din vreme — a vremul, precum în frumoasa locuțiune: vremea vremuește, adevărat consumă, distruge, însă cu o nuanță poetică cu neputință de reproduș prin neologisme.

Cuvântul pricină ar pute fi înlocuit prin cauză; dar' cum se va reda expresia cea atât de caracteristică: a se pune de pricină? care nu înseamnă nici a se certa, nici a se împotrivi, ci are o nuanță intermediară, care înseamnă a se opune mai ales prin vorbe răstite. Sau ce-mi cauți pricină? Cuvântul potrivit s'ar pute înlocui prin contrar; dar' ce s'ar face cu derivatele lui: potrivnic, împotrivor, a se împotrivi care nu poate fi redat prin a se opune, căci înseamnă o nuanță mai tare de rezistență. Cuvântul analog potrivit care are înțelesul de egal. Dar' cum s'ar pute reda locuțiunea. Ce se potrivește? sau zicătoarea. „Se potrivește ca nuca în părete?”

A nimeri cum s'ar pute el reda prin un termen derivat din latinul corăspunzător? A ochi este altceva, este a căuta să nimeriști, să ajungi, pe când a nimeri este a s'ajunge după-ce ai

ochit. Apoi cu ce cuvânt în lume s'ar pute reda energicul nemernic, nemernicie? Ce s'ar face cu proverbul „nu-i cum se măneste, ci-i cum se nimereste?” Deasemenea cu cuvântul rost, în locuțiunea om fără rost, cu cuvântul necaz, a necăji, a se necăji de cineva, și câte altele nenumărate. Apoi cuvintele drag, drăguț, îndrăgostit, îndrăgi și nuanța sa cea atât de delicată de drăguț și cuvântul netraductibil de drăgănele? Apoi oare dacă toți academicienii din lume ar decreta isgonirea din limba noastră a cuvântului iubi, iubire, iubit, ar pute ei isbuti?

Dar' aceste cuvinte ce se pretind străine au devenit sânge din sângele nostru și carne din carnea noastră, dovada cea mai bună este, că singure ele au răsunat poetic în inima poporului, pe când celelalte sânt lipsite de orice ecou.

În vestita poezie a lui Alexandri, Tu care ești perdută în neagra vecinicie-Stea dulce și iubită a sufletului meu Schimbați și puneți în loc de vecinicie eternitate și în loc de iubită amată și veți vedea ce ese.

Tu care ești perdută în neagra eternitate Stea dulce și amată a sufletului meu!!

(Va urma)

CRONICĂ

Sibiu, 20 Iulie n. 1896.

Avis. Cu numărul de azi s'a sistat trimiteria ziarului la toți acei din...

Din România. „Monitorul Oficial” din 16 Iulie n. publică decretul regal...

Volnicie cu tricolorul românesc. Cetim în „Revista Orașului”: N. Brailă și...

Festivitate oprită. Din Zagreb se anunță, că festivitatea descoperirii monumentului...

Și patrioții și caraghioși! Pe „fericiții” patrioți maghiari tot în tunc...

Tiszetelt Uram! Tisztelettel felkérem, mit tartsonn hazafiu kötelezőnek is...

Tot mai rău pentru millenari. Birtașii din Budapesta au invitat pe colegii lor...

Necrolog. Primum următorul anunț: Subscrierii cu inimă frântă de durere...

Vulturul cu două capete. „Das Vaterland” scrie: ziarul venezze publică următoarea notiță...

Iubileu. „Foiaia Diecesană” scrie: „Parochul Nicolae Velovan din Rascu-montană...

Bastonadă scumpă. Se anunță, că tribunalul din Colonița a osândit la 20.000 marce amendă...

Nebunit în temniță. „Foia de Duminecă”: „Locuitorul român...”

„Ioan Báthory”. „Budapesti Hir-lap” primește din Boșia-română un anunț...

Sfășiat de câni. Un cas unic s'a întemplat într'un suburbu al Vienei.

Moralitatea în Budapesta. Poliția a prins ieri vre-o 18 băieți tineri...

Iepuri împușcați. În Germania au fost împușcați în anul 1895 cu totul 5 milioane...

Concert. La dorința on. public societatea de cântăreți tirolezi...

„Star”, societate pentru asigurarea vieții, în Londra. Din raportul...

În anul 1895 i-s-au făcut societății 6404 oferte în valoare de 56.697.975 coroane...

ECONOMIE. Creditorii Ungariei. La ordinul ministrului de agricultură...

Raport

al comitetului societății „Șaguna” cu finea (Urma) B. În sp...

a) Afaceri literare. Ca corpora a 14 lucrări literare, elaburate de diferiți membri ai ei...

b) Afaceri administrative. Relativ la afacerile administrative ne mărginim a relate...

2. Activitatea comitetului. Comitetul și-a început activitatea sa îndată după constituire...

În discuțiune s'au luat de comitet 17 operate, 8 menite a fi cetite la ședința...

Ca afaceri administrative interne amintim: a) alegerea celor 2 comisar...

Hotel „Imperatul Romanilor.” Szokolovits cu soția, consilier ministerial...

Hotel „Neuriner.” S. Recei, inginer din Budapesta. M. Griger, comerciant...

Hotel „Meltzer.” F. Schimert din Cluj și G. Schotti din Orlat...

Hotel „Habermann.” I. Roman, învăț tor din Brașov. Regina Müller, privatier...

Mai nou. Noutate în contra „Ligei”. D. S. Periețeanu-Buzău a chemat în judecată...

Excelexia. comandat acea anism de afia... „Acest opșor cu, ditațiuni creștine, mori cari se vede puterea religioasă... mangăie sufletul omului în rințe, turnând peste el balsam... „Cetindu-o cu atențiune, o se va vinge, căutarea muribunilor nezeu în mangăierea purbunilor sublimă e religiunea creștină în sufletul mari ale sufletului.”

În „Editura cărților școlare” din Brașov a apărut: „Istoria patriei” în legătură cu evenimentele populare...

Oălindarul zilei. 21 Iulie n. 1896. Iulian: S. Mucenic Paneră u. Gregorian: Praecedis. Searcile: răsare 4.21, apune 7.39 m.

Buletin meteorologic. Sibiu, 19 Iulie n. 8 ore dimineața. Presiune atmosferică, Temperatura după Celsius, Maximal și minimal de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară 16 Iulie n. 7 ore dimineața. Stațiunile, Presiune atmosferică, Temperatura Celsius, direcția și tăria vântului.

Sosiți în Sibiu. În 19 și 20 Iulie n. 1896. Hotel „Imperatul Romanilor.”...

Hotel „Neuriner.” S. Recei, inginer din Budapesta. M. Griger, comerciant...

Hotel „Meltzer.” F. Schimert din Cluj și G. Schotti din Orlat, antreprenori...

Hotel „Habermann.” I. Roman, învăț tor din Brașov. Regina Müller, privatier...

„Acest opșor cu, ditațiuni creștine, mori cari se vede puterea religioasă... mangăie sufletul omului în rințe, turnând peste el balsam... „Cetindu-o cu atențiune, o se va vinge, căutarea muribunilor nezeu în mangăierea purbunilor sublimă e religiunea creștină în sufletul mari ale sufletului.”

Bursa de Viena. Din 18 Iulie n. 1896. Renta de aur ung. 6%, Renta ung. v. c. 4%, Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., Bonuri slavone, Imprumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Rentei de hârtie austriacă, de argint austriacă, de aur austriacă, Losurile austriace din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, de credit ung., austr., Scrisuri fonciare ale institutului de economii „Albina”, Argintul, Galbeni împărătești, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, London 10 Livres sterlingi.

Bursa de București. Din 6 Iulie v. — 4 ore p. m. Cassa Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Renta (Schuldverschreib), Oblig. de stat C. F. R. 6%, Renta rom. (Rural conv.) 6%, Imprumutul municipal 5%, Scrisuri func. rurale 5%, Idem urbane 7%, 6%, 5%, Banca-Nat. (100 lei v. r.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei v. r.), Soc. de Asig. Nat. (200 lei v. r.), Soc. rom. de reasig., Soc. r. de con. (250 lei v. r.), Oblig. Cassei Pensiunilor, Londra 8 luni cek, Berlin 3 luni cek, Paris 3 luni cek, Viena cek, Agio.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressandt.

Societate pe acțiuni, Sibiiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 19. **Cenușoata.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- 21. **Pretenul meu Vântură-Țeară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 22. **Scăpărstoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- 23. **Fata Crăului din oțetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- 24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- 25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- 26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- 28. **Făcăla în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- 29. **Șgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- 31. **Nusoiu-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- 32. **Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- 40. **O partidă în patru.** De Anton Ghiblasoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- 41. **Poșacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- 42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 30 bani.
- 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- 44. **Kasalin pe curarul.** Poveste de Nicolae Trimbașoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- 45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- 46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

și armonii

amărul 12.

numite și mai probate:

factori ces. reg. de pianuri.

antantul camerier al Alteței-Sale Archi-

Rösler (Dresda), Blüthner (Lipsca).

tru construcțiuni bune.

perpetui modeste.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ și DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit de cuverte, cerneală, recuise de scris, ceară de pecetluit etc.

Bilete de vizită după plac și cerere

Mare deposit de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu picuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ și A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Poplăcii Nr. 15.

Librărie românească în Sibiiu

Strada Poplăcii Nr. 15.